

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg indrømmer blankt, at det da er meget nemmere at lave sådan nogle meget konkrete, kontante minimumsstandarder og forklare dem til borgerne. Jeg kan da også være helt ked af, at jeg er radikal indimellem, for det er ret svært.

Der er noget, jeg bl.a. vil holde regionerne op på. Jeg synes hellere, vi skal gå ind og sige, at vi skal måle på deres kvalitet. Hvor god en kvalitet af behandlingen har de? Hvor høj en patienttilfredshed har de derude? Og så synes jeg faktisk, at det skulle få nogle økonomiske konsekvenser for regionerne. De, som kan demonstrere en meget høj kvalitet, og de, som har en meget høj tilfredshed, skal også kunne mærke det økonomisk. Det er en af de styringsmåder, jeg tror på kan have noget for sig.

Kl. 15.50

Formanden:

Tak til fru Charlotte Fischer.

Jeg føler her anledning til pointere, at telefon-samtaler skal foregå uden for Folketingssalen.

Så er det fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

For et par år siden hørte jeg en radioudsendelse, hvor nogle jordemødre fortalte om den virkelighed, som de var udsat for. Der var bl.a. en jordemoder, der efter at have været igennem hele det politiske system, hvor der ikke var nogen, der hørte efter, syntes, hun af hensyn til sin samvittighed blev nødt til at gå til pressen og fortælle, hvordan man jævnligt oplevede, at man skulle redde børns liv ved lykke og held og bestemt ikke på baggrund af den prioritering, man havde lagt ned på fødeafdelingen fra amtets side.

Det er heller ikke så forfærdelig lang tid siden, vi i Sundhedsudvalget fik en rapport om jordemødres arbejdsmiljø. Vi ved jo også, at mange jordemødre overvejer at gå fra før tid, de overvejer at finde sig et andet arbejde, de overvejer at gå på deltid, fordi de ikke oplever, at de fagligt set har tilstrækkeligt med ressourcer til at klare de her opgaver, og at de bliver respekteret på den måde, som de selv mener at det er nødvendigt, for at de kan udføre deres arbejde.

Så jeg tror faktisk, at det er meget vigtigt, at vi ser på: Hvordan kan vi prioritere jordemødrenes arbejde? Og jeg forstår i virkeligheden slet ikke rigtig den her debat omkring det her beslutningsforslag, hvor der jo grundlæggende ikke lægges op til ret meget andet, end at når Sund-

hedsstyrelsen tager sig sammen og kommer med de nye retningslinjer, som vi må gå ud fra at sundhedsministeren mener skal overholdes, vil der i virkeligheden stå præcis det samme som det, der står i det her beslutningsforslag.

Så hvis det er sådan, at det er den måde, vi skal fortolke det på – nemlig at Sundhedsstyrelsen kommer med retningslinjerne og der ikke rigtig er nogen, der behøver at følge dem, fordi det er lidt ligegyldigt, det er bare noget, som skal stå på et stykke papir – så er det faktisk, at det bliver lidt ligegyldigt med Sundhedsstyrelsens retningslinjer. For det centrale er, at vi kan se, at jordemødre har alvorlige problemer ude på afdelingerne. Vi kan se, at hvis det er, de går ud og fortæller om det, risikerer de deres arbejde. Vi kan se, at de faglige udfordringer, de har i forsøget på at få alle børnene til at overleve, er for store. Derfor forstår jeg ikke den debat, der har været her.

Jeg synes, at vi skal tage udgangspunkt i det her beslutningsforslag og så, når Sundhedsstyrelsen kommer med de her retningslinjer, prøve at arbejde det stykke videre og spørge, hvor mange regioner der rent faktisk har mulighed for at leve op til Sundhedsstyrelsens retningslinjer, og så måske om et års tid se, om de lever op til dem og i givet fald, hvad sundhedsministeren så vil sige til det. For jeg går ud fra, at de her retningslinjer, som Sundhedsstyrelsen laver, laves, fordi de skal overholdes. Og så er det vel det samme som at sige, at der kommer et lovforslag om det.

Formanden:

Tak til fru Anne Baastrup. Og så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten. Jeg synes jo, det er et utrolig væsentligt område, og det kunne jeg høre at flere andre af ordførerne også var optagede af.

Jeg vil gerne starte med at citere formanden for Jordemoderforeningen, Lillian Bondo, som i jordemoderbladet Tidsskrift for Jordemødre i oktober 2006 sagde:

»Vi mangler et oprør nedefra, hvor kvinder og familier ganske enkelt siger, at nu er det nok.«

Der er brug for, at vi siger, at man har krav på at få en ordentlig start på livet, og det forudsætter også, at jordemødrene har nogle gode ansættelsesvilkår. Flere har undervejs i debatten været